

Tâm Sự Buồn Vui - Ngày 22/10/2025

(Phản trả lời của tui, sẽ được post cuối bài).

NGƯỜI GỬI: Patient 9

Dạ chào Thầy và mọi người, mình có dịp biết đến kênh của Thầy khoảng gần 2 năm.

Mình năm nay 40 tuổi, nhưng mình có lẽ chỉ bắt đầu trưởng thành từ khi sang Mỹ 3 năm nay. Mình lấy chồng năm 33 tuổi và có con, sau đó chồng mình bảo lãnh sang Mỹ (chồng và gia đình chồng đã ở Mỹ 34 năm).

Gia đình mình thuộc dạng trung bình, Ba Mẹ mình lo cho con cái đầy đủ, nhưng từ nhỏ mình khắc khẩu với Mẹ mình, hay cãi Mẹ, trách Mẹ không dành tình thương, hay so sánh mình với các chị em bên Ngoại, mình được lo đầy đủ nên cũng không biết ơn Cha Mẹ. Mình học Cao đẳng ra trường làm văn phòng, làm địa ốc (nhờ người quen giúp) nhạt nhòa qua ngày, không mục tiêu, cũng quen vài người nhưng không đi tới đâu, lúc 31-32 tuổi chưa lập gia đình, sợ bị ế thì gặp chồng mình hiện tại. Lúc đó mình lấy chồng bây giờ ngẫm lại có lẽ tình cảm 30%, sợ ế 40% và muốn đi Mỹ 30%.

Tụi mình có một cô con gái 5 tuổi, chồng mình đã có hai con riêng đã lớn (18t & 21t, lúc đó mình không biết), hai cháu ở xa và ở riêng, ngoan, dễ thương, không ảnh hưởng gì mình.

Chồng mình qua Mỹ năm 8 tuổi, một năm sau thì Mẹ của anh mất, gia đình chồng phức tạp, nhiều dòng con. Chồng mình làm hăng rất cực, nhiều giờ, rất chịu khó lo gia đình nhưng cục cằn, có lẽ vì vậy mà người vợ trước đã bỏ anh ta khi 2 con lớn chỉ mới 4t và 7t. Anh mang nhiều nỗi đau và tổn thương trong lòng. Anh cũng có chút thần kinh từ nhỏ khi Mẹ mất quá sớm, anh tự lớn lên ở Mỹ cùng các anh chị, dù ở Mỹ nhưng so với mình thì khổ hơn nhiều. Anh mua nhà trả góp từ hồi có gia đình trước, sau bao khó khăn vẫn giữ được ngôi nhà đến bây giờ, còn khoảng 2-3 năm nữa là trả xong.

Mình qua Mỹ được gia đình cho một số tiền khoảng \$300.000 nên cuộc sống không phải vất vả, mình có phụ chồng trả tiền chi phí cho nhà cửa, nhưng chồng mình vẫn lo kinh tế chính. Mình đã học xong license Thuế, Bảo hiểm, và đang học investment, học lấy bằng để làm chuyên nghiệp, hiện nay có thu nhập nhưng không nhiều nếu tự sống ở Mỹ.

Chồng mình từ hồi mình ở VN đã chu cấp tiền lo cho hai mẹ con (lúc đó mình chưa có tiền thừa kế), anh lo được gì thì lo trong khả năng của anh, chân thành. Chỉ có khi sống cùng thì khá bất đồng quan điểm, chắc một phần do mình là tiểu thư từ nhỏ.

Chồng mình khá cục cằn, nóng tính, chửi bới tục tĩu, lúc nóng lên như mất kiểm soát. Lúc mình qua khoảng 4 tháng anh nổi điên do mình cãi anh, anh đuổi mình đi, mình hoảng sợ gọi 911, mình thật sự không cố ý nhưng lúc đó quá hoảng sợ, anh đập phone của mình, chính vì vậy mà khi cảnh sát tới anh bị tội nặng vì bạo hành trước mặt con nít. Trước đó anh cũng đã có hồ sơ 3

tội về bạo lực, một với bạn bè và 2 lần với người vợ cũ. Chính vì sự việc đó mà anh luôn dẫn vật mình, rao dẹt những điều không hay về mình, gia đình chồng cũng phán xét mình.

Mình khoảng một năm nay mình bắt đầu “tu tập”, tu sửa bản thân, đọc kinh Phật mỗi ngày, làm thiện trong khả năng, mình nghĩ do nhân quả ngày xưa hỗn với Cha Mẹ mình mà nay gặp anh. Mình “tu tập” để thay đổi dần chứ mình vẫn còn bị cái tôi hơn thua không chịu nhận chồng, mình đôi khi không bao dung với anh. Ngày xưa lúc lấy nhau thì level anh có vẻ hơn mình (tính tình, công việc), giờ thì mình cảm thấy anh sống bản năng (ham chơi, ham dục, hay oán thán cuộc đời, tiêu cực). Mình không hề muốn thay đổi anh, chỉ là anh quá cộc cằn, nóng lên thì mất kiểm soát (không đánh đập nhưng chửi bới, quăng đồ), đồ thừa mình lừa dụ anh lãnh sang Mỹ...

Mình sẵn sàng đối mặt chịu trách nhiệm về sự “vô minh” của quá khứ. Mình có tài chính từ gia đình cũng nhưng công việc đang có tiến triển. Nếu chia tay mình có thể xin nhà housing (vì anh đã có hồ sơ 4 lần bạo hành nên mình sẽ được ưu tiên). Trong thời gian 3 năm qua mình bị bạo hành tinh thần rất nhiều, mình đọc kinh mỗi ngày nên nội lực cũng mạnh hơn.

Viết tâm sự này cho Thầy vì mình cũng vừa trải qua sự nóng nảy của anh ngày hôm trước. Mình đang tuý tình hình mà quyết định, chồng mình rất thương con nhưng cách của anh làm cho bé không thích (cả 2 bé lớn cũng vậy). Với mình nếu anh không quá tệ vì con mình ở tiếp cũng được, hoặc nếu quá căng mình chia tay cũng được.

Trên là tâm sự khá dài, mong Thầy cho mình lời khuyên, Thầy thấy mình cư xử vậy có tệ, có ích kỷ, có qua cầu rút ván? Mình có lỗi sai nào mà bản thân chưa nhận ra mong Thầy chỉ giúp.

Cảm ơn Thầy và mọi người rất nhiều!

TRẢ LỜI:

1/ <https://www.tsbv.love> (chọn tập ngày **22/10/2025**) - Đây là link nghe tất cả các tập.

2/ Link buzzsprout ở đây nhe.

<https://www.buzzsprout.com/1891921/episodes/18055198>

Nếu bấm link bị lỗi, vui lòng gõ trực tiếp trang web [tsbv.love](https://www.tsbv.love) trên trình duyệt web

Lưu ý: Mọi comment châm biếm và mỉa mai sẽ bị block.